

- Co za pęd, jeszcze wiatr szumi w uszach... Przydały się dobre hamulce.
- Juž jsme w Słupcu - woła Korní.
- Gdzie teraz? - pyta Kuba.
- A co widzisz tam po prawej?
- Wieżę jakiegoś kościoła.
- I ona jest czerwona - dopowiada Kasia.
- Bo jest zbudowana z czerwonego piaskowca.
- Jak zresztą cały kościół św. Katarzyny.
- A jaki to styl? - pyta Kasia.
- Bo myśmy się ostatnio uczyli o stylach - informuje Kuba.
- Ten kościół został wybudowany w stylu neogotyckim. Warto przyjrzeć się niektórym szczegółom na zewnętrznych ścianach świątyni. Chodźcie za mną!
- Ojej - krzyczy Kasia. - Co to? Dlaczego to zwierzę pożera dziecko?
- To wilczy łeb z głową dziecka w pysku - wyjaśnia Korní. To ślad po legendarnych wydarzeniach.
- Jakich? - pyta Kuba.
- Widzicie tamtą górę. Nazwa się Wilkowiec. Podobno kiedyś roito się na niej od wilków. I jeden z nich porwał dziecko budowniczego kościoła.

„To byla jízda! Stále ještě slyším svist větru kolem uší... Dobré brzdy se hodily. Už jsme ve Słupci,” zvolal Korní.

„Kudy dál?” odpověděl otázkou Jakub.

„Podívej se vpravo! Co tam vidíš?”

„Věž nějakého kostela.”

„A ta věž je červená,” doplnila Katka.

„To proto, že je postavená z červeného pískovce. Jako i celý kostel sv. Kateřiny.”

„A v jakém je slohu?” ptá se Katka.

„O stavebních slozích jsme se nedávno učili ve škole,” sděluje Kuba.

„Tento kostel byl postaven v novogotickém slohu. Na jeho vnějších stěnách navíc najdete zajímavé detaily. Pojd' te se mnou!”

„Ojej!” vykřikla Katka. „Co je to? Proč to zvíře požírá dítě?”

„To je vlčí hlava s dítětem v tlamě,” vysvětluje Korní. „Má připomínat, co se tu prý kdysi přihodilo.”

„A co to bylo?” zeptal se Jakub.

„Vidíte tamhletu horu? Nazývá se Wilkowiec. Kdysi se to tam prý hemžilo vlky. A jeden z nich unesl dítě stavitele kostela.”

